

Demonstracije v Pragi

Ob priliki čsl. narodnega praznika je prišlo v Pragi po nemških poročilih do demonstracij posameznikov, ki so jih arretirali in zaslišali, pozneje pa izpustili

Praga, 30. okt. e. Ker so v soboto zvezder na Václavskem trgu povodom češkega narodnega praznika nastale demonstracije, pri katerih je bilo, kolikor je dosegaj ugotovljeno, arretiranih 15 oseb, je središče Prage ob včeraj pod posebno policijsko kontrolo. Močne patrulje češke policije varujejo vse dohodek vedeče proti središču mesta, zlasti proti Václavskemu trgu. Vse osebe, za katere je policija smatrala, da simpatizirajo z nacionalisti, je ustavila in zahtevala, da se vrnejo. Tramvajski promet je začasno ustavljen. Ob 14 je viada protektorata pozvala prebivalstvo, naj ne nosi čeških nacionalnih barv. Demonstranti, ki so se udeležili manifestacij v soboto, so nosili črne kravate, v gumbinbach pa češke nacionalne barve. Kakor se dozna, so nekateri žalili uniformiranega nemškega funkcionarja in vzklikali Benešu. Policia je izkoristila naredbo da morajo sneti vse nacionalne znake. Vse ljudi na ulicah je policija pregledala, vendar ni prišlo do resnejših incidentov. Aretirana je bila samo ena oseba, ki se je temu uprla.

Kavarne in restavracije so bile snoči zapete že ob 22. Če bo odredba v veljavni še naslednjem dnevu ni znano, Uradno nemško poročilo navaja, da je bilo vsega skupaj arretiranih 17 oseb, doda pa, da so bili to v glavnem demonstracije posameznikov, ne pa demonstracije množič. Za neslužive strani se dozna, da bodo proti arretiranim demonstrantom postopali z vso strogostjo in da čaka krivce težka kazenska pravica. Poleg 15 arretiranih oseb jih je bilo mnogo

odpeljanih na razne policijske komisariate v mestu, a so jih po večurnem zaslišanju izpustili. Poleg tega se dozna, da je bilo več ljudi težko ranjenih, 17 pa lažje.

O dogodkih na Václavskem trgu se na-knadno dozna: V soboto ob 9.30 se je zbrala skupina omladincov na Václavskem trgu. Kmalu nato je nastal preprič med omladinci in uniformiranimi člani SA. Nato je češka policija odstila spodnji del Václavskega trga. Okrog 13 so se omladinci spet zbrali na Václavskem trgu in pritele glasno protestirati proti oddelkom SA, ki so z godbo na čelu korakali proti trgu. Slišale so se psovke in vzklikli. Nato je bilo arretiranih več omladincov. Ob 15 je policija na konjih odstila ves Václavski trg. Toda potem se je spet zbralo več st. Cehov, ki so vzklikali Benešu in češkoslovensko republiko. Tedaj je češka policija znova očistila Václavski trg in zarola vse dohode. Kakor javljajo, so člani SA, ki so spremjamli policijo, oddali več strelov v zrak.

Pariz, 30. oktobra i. Češka legija v Parizu je na slovensem način proslavila 21. obletino ustanovitve češkoslovenske republike. Pred zbranimi edinicami legije so imeli razni civilni in vojaški dostenanstveni nagovore, v katerih so vendar zgodovinsko vlogo, ki so jo pred 21 leti izbrali češki legiji v takratnem svetovnem sporu, in ki se jim je zdaj po 21 letih po tragičnih dogodkih, od katerih sta utrpele veliko škodo, češkoslovenski narod in država, iznova vsljuje.

Strašno razdejanje v Varšavi Poročilo ameriških očividev: Dobra tretjina hiš porušenih — 50.000 žrtev med civilnim prebivalstvom

Washington, 30. oktobra (zp) Američana William Mac Donald in Homer Morris, ki sta se mudila na Poljskem, da pripravita vse potrebno za pomočno akcijo civilnemu prebivalstvu sta se vrnila iz Varšave in objavila poročilo o svojih vtičih. Američana pravita, da je 35% vseh varšavskih hiš do tel porušenih, da je padlo 50.000 ljudi, še več je bilo po ranjenih. Težko poškodovanih je 20% hiš. Nemške okupacijske oblasti so zahtevali 1.5 milijonov kvadratnih metrov stekla za okna, da bi lahko ljudje stanovali čez zimo v hišah, ki niso bile poškodovane. Mac Donald je izjavil:

Največja škoda je bila povzročena v gosto naseljenih okrajih starega mesta in v židovskih okrajih, kjer je še vedno na tisoče mrtvih pokopanih pod razvalinami. Od mnogih hiš v teh okrajih so ostali samo do

višine 2 nadstropij segajoči kipi opeke in tramov. Nesrečno varšavsko prebivalstvo, kar ga je ostalo, nima nobenih sredstev, niti zasiščja, da bi se moglo preživljati. Varšava je bila porušena z letalskimi bombami in granatami. Najstrašnejše pa so bile posledice obstrelijanja vojaških objektov s topov, veliki mostovi na Vishi so ostali nepoškodovani.

Povsod se zdaj marljivo dela na obnovitvi porušenega mesta. Najprej je bilo treba mislit na popravilo vodovoda, ki je zoper redno obrutre. Zagotovljena je tudi preskrbi mesta z elektriko. Prebivalstvo dobiva kruh in topo hrano v Varšavi. Živči Nemci razen tega še obleko in razne druge potrebske židine ne dobivajo nobene podpore. Po vsem mestu delajo skupine poljskih vojnih ujetnikov in židov.

Jutri praznik našega Jadrana

Skoraj vsa Slovenija teži po svoji zemljepisni legi k Jadranskemu morju

Ljubljana, 30. oktobra Vsi narodi s slavno zgodovino so živeli ob morju; morje jih je vodilo k moči in slavi. Lahko bi rekli, da je morje kri kontinentov; ozemlja, ki so odrezana od morja, hirajo. To žal velja tudi za našo banovino, ki nima neposredne zveze z morjem. Ceprav morda pomorska zavest med Slovenci ni posebno močna, čutimo vendar vsi, kako zelo nam je potrebno morje in da smo tudi mi obmorski narod. Proslave ob priliki jadranskega dne, ki ga bomo praznovali jutri, imajo največji pomen krepliti pomorsko zavest naroda, buditi ljubezen do morja. Ljubezen do domovine pri obmorskih narodih nima za predmet le ozemlja temveč tudi morje, ki oblica to zemljo.

V teh časih so ob hrupu drugih dogodkov utihnili glasovi o nekaterih naših življenskih potrebah. Nihče več ne govori o jadranski cesti, ki bi končno povezala Slovenijo z Jadrantom. Letos so se sicer lotili graditve železnice v Belokrajini, da bo vsaj nekoliko skrajšana pot do morja. Vendar se zaradi tega nismo mogli odreči jadranske ceste, ki bi bila le okrog 110 km dolga (od Ljubljane do Sušaka), da bi lahko prispeli do morja že v poldruži ur.

Gospodarska geologija nas uči, da teži k Jadranski skoji vsa Slovenija in skupno 42,8% državnega ozemlja (Ivo Rubič v razpravi »Gravitacija Jugoslavije k susodnim morim«, Geografski vestnik 1938) s 46,4% prebivalstva. Vse državno ozemlje se po gravitaciji k sosednim morjem deli v tri cone. Mejo jadranske cone je treba potegniti tako: Crna—Slovenigradec—Pohorje—Macej planina—Ivanščica—Kanalik—Zlovo—Bojana. Ozemlje, ki leži na zahodni strani te meje do Jadrana, obsegata 107.000 km² in na njem živi 6.500.000 prebivalcev. Po ljudskem štetju iz 1.1931 znaša gostota prebivalstva v tej coni 29 do 70 prebivalcev na km² ali povprečno 60. Le majhen del Slovenije, in sicer ob Muri in Dravi, gravitira k Črnomorju. Črnomorska gravitacijska cona je po površini manjša od jadranske, meri 102.000 km², in ima tudi manj prebivalstva, 5.800.000. Južni del države gravitira k Egejskemu morju.

Najvažnejša pristanišča jadranske cone so: Sušak; k njemu gravitira naša banovina in velik del blvše savske; Šibenik pritegne veliki del blvše primorske banovine in del vrbaške do Prijedora; k Metkovšču in Dubrovniku gravitirajo del blvše primorske banovine, del drinske do Medvedja in manjše ozemlje zetske banovine; k Rotoru, Risanu in Baru gravitira večji del zetske banovine, ki je pa zelo siromašen ter v zunanjih trgovinah ne igra skoraj nobene vloge.

Ceprav je jadranska cona revnejša od črnomorske, izvoz in uvoz v njenih pristaniščih stalni rase. Pri rokah imamo naslednje številke o izvozu in uvozu skoz Jadran: Luke: 1.1926 je znašal izvoz in uvoz skoz Jadranca pristanišča 26%; skupnega prometa zunanjih trgovin; leta 1930 37%, 1.1935 48%, a nekoliko je upadel 1.1936, ko je znašal 40%, kar je menda

počasno. Našega sokolskega pevca brata Viktorija Franzotu ni več med nami. Nihče ni prizakoval, da bo krepkega, navdušenega pevca smrt pobrala tako zgodaj, saj ni uvrščal 50 let. V soboto smo ga spremili k večnemu počitku. Tožno je bilo naše slovo od njega, ki smo ga tako ljubili in spoštovali. V slovo so mu sokolski pevci in pevci viške Edinostni zapeli žalostinke, pri katerih je sam tolkokrat pomagal peti.

Pokojni naš brat Viktor je bil rojen peti. Mati narava ga je obdarovala s krasnim sočnim tenorjem in njegov krepki tenor se je vedno uveljavljati na našem pevskem zboru. Že mlad je gojil petje in ko je pred leti prišel med nas, viške Sokole, ga je pot vodila v sokolski pevski zbor, ki smo mu je ves posvetili. Koliko večerom smo preselili z njim ob pesmi in njegovem pristnem humorju. Viški sokolski pevski zbor je imel v njem požrtvovalnega pevca in brata, ki ni nikdar odpovedal. Kadarkoli je bilo potrebno nastopiti pri koncertu, na svečanosti, pri igrah — nai dobri Franzot je bil vedno na razpolago. Tudi se potem, ko se je izselil od nas, je prišel rad med nas in nam pomagal pri petju.

Danes našega pevca Viktorija ni več med nami. Nekaj dni pred tako hitro katastrofo smo ga prosili, da bi nam pomagal pri

1. decembrski proslavi. Obljubil nam je svoje sodelovanje in vsi smo se veselili, da ga bomo imeli spet v svoji sredi. Toda usoda je hotela drugače. Vsi, ki smo se veselili njegovega prihoda v naš sokolski pevski zbor, smo ga morali v soboto spremeti na zadnji poti tja, odkoder ni več povratka. Dragi naš sokolski pevec Viktor, ko po-

čišči mirno sredi Ljubljanskega polja na bojni njivi, sprejmi od nas Sokolov-pevcev našo ikone v bratsko zahvalo za vas Tvoje sodelovanje pri našem pevskem zboru, ki Te bo ohranil v trajnem in častnem spominu. Sprejmi naš zadnji pevski in sokolski pozdrav »Zdravo!«

Viški Sokoli-pevci

Sportniki so bili včeraj marljivi Ljubljanski ligaš je včeraj razočaral in je igral z Osječani le neodločeno - Izredno zanimanje za grajsko dirko

Ljubljana, 30. oktobra

Včeraj je bilo na sporednu 9. kolo in obenem poslednje v jesenskem delu tekmovalja v hrvaško-slovenski ligi, v srbski ligi pa so odigrali 6. kolo. Tudi v podsavzvenem prvenstvu je bilo živahnega. Na Gradu so bili tradicionalni motociklistični dirki za Šeunigov memorial, razen tega pa je bila v Ljubljani še ustanovna skupščina vrhovnega foruma naše atletike.

NOGOMETNI SPORED

Ligaško tekmovanje je spet prineslo Ljubljani le polovični uspeh. Ze tretjič je ljubljanski ligas brez potrebe oddal eno točko, tokrat nasprotniku, ki tega ni tudi najmanj zaslužil. Osječa Slavija ni bila Ljubljani v nitemer kos. 85 minut je igrala podrejeno vlogo, kajub temu pa je zadostoval poslednjih 5 minut, da je nadoknadal vso prednost, ki si je Ljubljana pridobila s težko muko. Prvo polovico je domača enažitorica ves čas oblegala nasprotnik gol. Bilo je obilo zrelih prilik, toda kar so napadci pokazali v neizkoriscenju in zatrejanju, je mejilo že na neznanje. Trezen napad bi moral že v tem delu igre najmanj šestkrat poslati žogo v nasprotnikovo svetlošč. Ljubljana pa je izrabila le eno priliko. Tudi po odmoru se slika ni spremenila. Spet so se valili napad proti Osječanom in spet so se nizale zamujene prilike. Končno se je stanje vendarne glasilo 2:0 za Ljubljano. Domača krilска vrsta je doletela izvrstno. Slabost v poslednjih petih minutah in nepazljiva obramba pa je bila igrali Šlajfer in Štrukljev. Še včeraj je v Ljubljani skupščina skupnosti, ki so nastopili naši najboljši.

Način na, ki je bila igrala, je bila včeraj.

GRAJSKA DIRKA

Lepo, čeprav precej hladno vreme je omogočilo Hermesu, da je ob občinskih občinstva spravil pod streho svojo tradicionalno priveditev, motociklistično dirko za Šeunigov memorial.

Bratstvo: Sloboda bolgarske knjige v dvorani Narodne galerije (Narodni dom)

Akademija Jadranske strate ob 20. v Trgovskem domu

Pedagoško društvo: predavanje univ. prof. dr. Karl Ozvalda »Du bo mlado pokolenje kar novega cloveka« ob 18. v milenarski predavalnicni na univerzi

Razstava sodobne bolgarske knjige v dvorani Narodne galerije (Narodni dom)

DEZURNE LEKARNE

Danes: Mr. Leustek, Resljeva cesta 1,

Bahovec, Kongresni trg 12, in Nada Komotar, Vič — Tržaška cesta.

Beležnica

KOLEDAR

Danes: Ponedeljek, 30. oktobra katoličani: Marcel Klav, Alfonz

DANAS NJE PRIREDITVE

Kino Matica: Maria Antoinetta

Kino Sloga: Upornik Mafadi

Kino Union: Ultimat

Kino Moste: »Čar bohemov« in »Muha«

Kino Šiška: Sisi

Razstava sodobne bolgarske knjige v dvorani Narodne galerije (Narodni dom)

Akademija Jadranske strate ob 20. v Trgovskem domu

Pedagoško društvo: predavanje univ. prof. dr. Karl Ozvalda »Du bo mlado pokolenje kar novega cloveka« ob 18. v milenarski predavalnicni na univerzi

Razstava sodobne bolgarske knjige v dvorani Narodne galerije (Narodni dom)

DEZURNE LEKARNE

Danes: Mr. Leustek, Resljeva cesta 1,

Bahovec, Kongresni trg 12, in Nada Komotar, Vič — Tržaška cesta.

Opod sita

Naše in tuje zavarovalnice imajo svojo organizacijo. Z njem vred so tako velikodobne

v plemenite, da jih moramo še posebej predstaviti javnosti. V težkih gospodarskih

in socialnih razmerah živimo in skoraj bi

lahko rekel, da ni podjetja in denarnega za

voda, ki bi to tako malo občutil, kakor z

zavarovalnice. Vse pa kaže, da se zavarovalnice tega nočajo zavedati. Odtegajo se

nameč marsikateremu delu za skupnost,

kakor da od te skupnosti niso odvisne, ka

kor do ne ne more do živoga. To smo opazili

je opelovan in prav te dan se je zopet

pokazalo, kako malo razumevanja za skup

ne interesuje kažejo naše zavarovalnice. Pribiti

pa moramo, da je to samo pri nas v Slo

venjiji menda z

Ob zaključku razstave bolgarske knjige

Njen uspeh je že v tem, da je v Ljubljani naraslo zanimanje za bolgarsko knjigo

Ljubljana, 30. oktobra.
Jutri je zadnji dan razstave bolgarske knjige v dvorani Narodne galerije. Če naj takšne razstave služijo namenu, da si jih ogleda čim več ljudi, ki se tako vaj na zmanjšanju s knjigo, je pripredite ne-dovomno dosegla popoln uspeh. Težko je reči, če je imela pri nas katera razstava te vrste več obiskovalcev. Tega bi marsikdo ne pričakoval, saj znanje bolgarščine med nami ni posebno razširjeno. Jugoslovenska liga v Ljubljani sicer preriaja leto za letom jezikovne tečaje, vendar tečajniki še niso postali resnejši konzumenti bolgarske knjige, četudi jezik že obvladajo vsaj pasivno. V Ljubljani ne morete kupiti nobenega bolgarskega lista, da o revijah in knjigah ne govorimo. Bolgarskih knjig je še morete tudi izpoditi v javnih knjižnicah. V imeniku naših največje javne knjižnice najdete med drugimi slovenskimi knjigami razen slovenskih in srbohrvaških še češke in ruske knjige; bolgarski ni. Značilno za naše razmere je, da si v Ljubljani lahko izpodite esperantske, italijanske in angleške knjige, ne pa tudi bolgarskih. Da bi bilo tudi dovolj čitateljev bolgarske literature, ne more nihče dvomiti.

Mnogi obiskovalci so na razstavi po-praševali, če so knjige naprodaj. Marsikdo bi kupil bolgarsko knjigo. Naprodaj je bilo samo nekaj izvodov knjig leposlovne vsebine in knjiga risb znanega ilustratorja Beškova. Toda se med temi leposlovнимi knjigami so bili previdni v bolgarščino, med tem ko bi vsakogar najbolj zanimala originalna bolgarska dela. To je morda v nekem pogledu napaka, da na takšnih razstavah ni tudi naprodaj knjig. Kaj pomeni, da se obiskovalci še tako navdušijo nad knjigami, kajih potem nikdar več ne vidijo? To je le bežno streljanje s knjigami. Seznanje le s platnicami knjig. Glavni namen knjižne razstave bi morda moral biti, da bi ljudje vzljubili knjigo tako, da bi jo tudi kupili. To prijateljstvo te tujih knjig je pa samo platonično. Kje je zato tudi le kratko — dokler na razstavo ne pozabiš.

Vendar bo razstava bolgarske knjige dosegla svoj namen, čeprav knjige niso naprodaj, ker bo mnogo knjig ostalo v Ljubljani ter bo tvorilo temelj bolgarske knjižnice. Prav zaradi knjižnice ima razstava načinjeni pomen; tako se je občinstvo lahko poučilo, kaj vse mu nudijo bolgarske knjige, ki jih bo imela knjižnica. Prav prijateljstvo te knjige se bodo radi včlanili v ligi, če že niso člani. Že zaradi samih knjig. Vsi ne moremo biti aktiveni delavci v ligi, a potrebeni so tudi simpatizerji, prijatelji bolgarske kulture. Knjige nas bodo najbolje vezale z brati Bolgari.

Klavirska koncert prof. J. Kovačeve Mala dvorana Filharmonične družbe je bila polna občinstva

Ljubljana, 30. oktobra.
Da smo pridobili za prvi koncert letosne sezone bolgarsko pianistko prof. Kovačevu, je znak, da se naše kulturne vezi vedno bolj krepijo — in prav je tako! Pa

drugače tudi ne more biti, saj je vsaka manifestacija umetniške volje izraz tendenc, ki prihaja na površje vsepovsed. Ta zavest, da ni dojemanje umetnosti zgolj estetsko uživanje nad uspelnimi kombinacijami materiala, s katerim gradi umetnik ali pa celo, kar pri nas ni tako redek pojav, neko zlobno in škodljivo iskanje napak, tehničnih nedostatkov in

silčnih stvari, to prepričanje, da je vse takoj početje le škodo sproščenemu in edino mogočemu dojemaju umetnik, ki naj bi ga študij poglobil, je bilo izhodišče vseh mojih poročil o koncertnih predstavah, katerih cilj je bil in je še vedno ta, da bi našo naše občinstvo res ploden odnos do glasbenih predstav, da ne bi resumirilo svojih vtisov le z raznimi »oh in »ah«.

Zato smaram spored, izbor skladb, za problem prvega reda. Z izborom skladb izrazi koncertant svoj odnos ne le do glasbe, temveč do življenja samega, z interpretacijo pa odnos do posameznih skladateljev in njihovih del. Reproduktivni umetnik se more izraziti le posredno preko že napisanih skladb, zato mu gotovo ne more biti vseeno kaj izra. Vsa stvar bi še lepo v redu: reproduktivni umetnik bi se mogel že s sporedom samim pokazati v pravi luč, če ne bi bilo — naši koncertne poslovvalnice. Da takoj na tem mestu poudarim svoje prepričanje: bolgarska pianistica je prišla v Ljubljano z namenom, da se pogovori z nami po domače, slovensko. V tem prepričanju me potrujejo tudi stará praksa naše koncertne poslovvalnice, ki je pravi mojster v sestavljanju šablonskih sporedov. Tudi današnji rezultat: Mozart, Beethoven, Schumann, Chopin, Vladigerov, Cankov, de Falla, torej trije Nemci, trije Slovani (kot sem po nej videl, ponizno umaknjeni v drugi, rekel bi nerepresentativni del sporeda), in en Španec, je prav tako znaten, da je ostala koncertna poslovvalnica verna svoji praksi, da je gluha in slepa za čas, v

Lev Vladika:

MOŽ, KI JE UGASNIL SOLNCE FANTASTIČEN ROMAN

Istočasno in nevede sta delala oba na isti ideji. Pisalni stroj, ki bi mu lahko diktiral.

Rybár je živilo razglabljal problem razdeljevalnih znamen, održanja odstavkov in pisanja velikih črk — in priti ni mogel na nič drugega, nego na ročno pritiškanje odgovarjajoče ročice.

Skoraj istočasno s Havlom sta praktično uveljavila to idejo. Samo da je Havel pisal velike črke in drugo z izgovorjavo zvokov, ki jih ni v abecedni. Pisati se je dalo tudi telefonično.

Rybár izum je bil potisnen v ozadje. Take reči se v življenju dogajajo. Zar je bil pa Rybár preprčan, da mu je Havel njegovo delo ukradel.

Skrivil je ustne na poseben način, kar ni pomenilo nič dobrega. V najboljšem primeru je pomenilo to, da ne bo tako kmalu pozabil, kaj mu je Havel storil.

Cez dve leti je dobil Havel Gevyjevo nagrado. Da, to je bil isti Gevy, ki je odkril morilni plin. To je bil mož, ki je imel za seboj že nekaj takih malenkosti, ki so mu bile vrgle več milijard. Umrl je prerano in zapustil na svetu enormno evropsko Gevyjevo nagrado za izume.

Rybár ni bil predložen niti kot kandidat. Iz njegevga vidika je bilo to oditno brezpravno. In ko je dobil Havel nagrado, je bil sit tega do grla. Takega srečanja ni bil vreden. Napisal je pametec članek v Evropske novine, kjer je jasno dokazoval, da so

te nagrade nemoralne. Zadnjih sedem nagrajencev je spadal med miljarderje. Zakaj tlačiti denar v žep ljudem, ki so ga davno zasluhili in sicer pogosto kdake kako, docim umira pol odstotka ljudi od lakote, kakor ve vsakdo.

Ta članek je bil zares pravičen, nedvomno pravičnejši od nagibov, ki so potisnili piscu pero v roke. Toda imel je eno nesrečo, da se je namreč pojavit prepreno. Izšel je namreč v času, ko je Havel z dobljeno nagrado podvajjal lastno premoženje in ustavil štipendijo za siromašne študente.

To je bil preokret, ki je pomenil za Rybára popoln poraz. Rybár se je znova umaknil v molčanost. Havila še ni poznal, toda v duhu je sklenil, da ga mora spoznati. Po njegovem mnenju je bil to gotovo zl duh. Usoda je hotela, da sta se razmeroma kmalu seznanili.

Slučajno je bilo to v času, ko je bil Havel na prelomu svoje življenjske poti, takrat, ko je zapustil svojo pisarno in jel tavati ves skrušen po polju in gozdrovih. Takrat je prvič srečal Zdenko.

Bilo je to na meji sredi žitnega polja. Sedela je sklonjena nad cvetom poljskega maka in zahajajoče solince je razlivalo skozi krvave cvetove rdeči odsev na njena lica.

Kakor alika. Simbol mladosti in lepotе. Očaran je Havel obstal in iz težkih oblakov glave je padala megla dol. Jasnilo se je.

Kar se je vravnala in prestrašena obrnila glavo. — Oprostite — je dejal nato tiho. Njegovo opričenje in žareče oči so govorile najgovornejše.

Samo štirinajst dni sta hodila skupaj. V dlaneh je imela toliko lepote in toliko uravno-vešenega miru, da se je jeli zbegani Havel pomirjati.

katerem živimo in da pomaga s takimi sporedi vzdrevati bedasto in nevarno vetro v nadmoč v veličino nemškega duha. — Ne, nikakor nimam ničesar proti Mazzatu, Beethovnu, Schumannu, ljubim jih, ne bom tega nikjer tajil, a ne morem ljubiti tistih, ki so njihovi »dediči«, ki izrabljajo človečanske napore nemški genijev, (ki se žal ne morejo več braniti) le za to, da v njihovem imenu — da ostanemo v območju kulture — sežigajo knjige pravih dedičev nemškega duha in »čistijo« gallerije in muzeje vseh umetnin, ki presegajo saboških pojm o umetnosti. Če smo nevtralni, ne smemo biti indiferenti! Zlasti pa ne proti slovenski glasbeni tvorbi, ki je v vseh strokah tako bogata, da je z njo mogoče držati opero, simfonische koncerte in komorne večere. Ker pa je avtorika zrastila na tistih njivah, ki vsega premašuje, se ji radi in s ponosom odrečemo. Zato se raje vprašajmo koliko poznamo franceske, italijanske, španske, angleške glasbene literature? Ali smo že kaj ukreplili, da bi jo približno spoznavati? Toliko za uvod v letosnjo glasbeno sezono. Priznam, da sem gornje vrstice napisal pred koncertom, mislim da z vso pravico, saj so bile napisane za nas same.

In v koncertu samem? Mala dvorana filharmonične družbe je bila polna, občinstvo je bila polna, občinstvo, a po vsebin kvalitetnih knjig. Ker vsebinsko kvalitetne knjige pri nas navadno niso naprodaj v cenih izdajal, mnogi ljudi, ki sicer čitajo, ne pozna dobrega čita v si kvajajo okus s plehko literaturo, predvsem s sentimentalnimi zgodbami, ki polnijo nekaterne tekni in ilustrirane revije. Ali bi pri nas ne bilo mogoče, kar je v Bolgarij? Zakaj bi tudi pri nas ne izdajal del naših klasičkov v ljudskih izdajah, v zvezkih na cenemem papirju? Založnik, ki bi se lotil tega podjetja, bi se ne morel pritoževati nad »abo kuočijo. V dokaz navdajamo samo izdajo Prešernova v knjižicah oblike kolodarča. Prešeren je v kratkem času doživel že drugo izdajo. Te knjižice so sicer po 20 din. a kupčija cvete. Bolgari imajo seveda tudi lepo opremljene izdaje del svojih klasičkov. Kdor pač zeli kupiti dražjo trajne vrednosti tudi po svoji zunanosti, si jo kupi. Kdor je ne more kupiti, kupi vsaj ceneno izdajo, to se pravi kupi prav za prav le njen notranji vrednost, njen vsebinsko. Če napiše knjigo sodobni pisatelj, lahko nezaupljivi čitalci kupijo kakor na poskušnjo broširano knjizo. Če jim je delo všeč, si kdaj pozne lahko nabavijo dražjo, lepo opremljeno izdajo, kakršna je tudi v okras knjižnice.

Upamo da smo se od razstave bolgarske knjige naučili vsaj nekaj: uspehi te razstave so pa nedvomni. n. dr. že zaradi tega, da je naraslo v Ljubljani zanimanje za bolgarsko knjigo. To je veliki uspeh, kajti zanimanje ne bo tako kmalu izgubilo, četudi nekaj časa še ne bo naprodaj bolgarskih knjig v naših knjižarnah. Morda bodo prav zaradi tega knjižarnarji skušali najti vezi z bolgarskimi založbami. Skoraj nerazumljivo je zakaj ni mogoče v Ljubljani ustanoviti slovenske knjižarne.

In občinstvo, to prepričanje, da je vse tako, da početje le škodo sproščenemu in edino mogočemu dojemaju umetnik, ki naj bi ga študij poglobil, je bilo izhodišče vseh mojih poročil o koncertnih predstavah, katerih cilj je bil in je še vedno ta, da bi naša naše občinstvo res ploden odnos do glasbenih predstav, da ne bi resumirilo svojih vtisov le z raznimi »oh in »ah«.

Zato smaram spored, izbor skladb, za problem prvega reda. Z izborom skladb izrazi koncertant svoj odnos ne le do glasbe, temveč do življenja samega, z interpretacijo pa odnos do posameznih skladateljev in njihovih del. Reproduktivni umetnik se more izraziti le posredno preko že napisanih skladb, zato mu gotovo ne more biti vseeno kaj izra. Vsa stvar bi še lepo v redu: reproduktivni umetnik bi se mogel že s sporedom samim pokazati v pravi luč, če ne bi bilo — naši koncertne poslovvalnice. Da takoj na tem mestu poudarim svoje prepričanje: bolgarska pianistica je prišla v Ljubljano z namenom, da se pogovori z nami po domače, slovensko. V tem prepričanju me potrujejo tudi stará praksa naše koncertne poslovvalnice, ki je pravi mojster v sestavljanju šablonskih sporedov. Tudi današnji rezultat: Mozart, Beethoven, Schumann, Chopin, Vladigerov, Cankov, de Falla, torej trije Nemci, trije Slovani (kot sem po nej videl, ponizno umaknjeni v drugi, rekel bi nerepresentativni del sporeda), in en Španec, je prav tako znaten, da je ostala koncertna poslovvalnica verna svoji praksi, da je gluha in slepa za čas, v

je bil že s prvimi takti bolgarske glasbe prebit in v panju, da si bomo prihodnjič stali nasproti v nekonvencionalni pozici in v neprisiljenem duhovnem kontaktu, kličemo na svidenje!

Fr. Sturm

Iz Krškega

Ferjančič Franc 80-letnik. Te dni je slavlji v krogu svoje rodbine 80-letnico rojstva upokojeni gozdar Franc Ferjančič. Po rodru iz Idrije, se je tudi on zvest družinske tradicije, posvetil gozdarstvu in je kot tak služboval v Istri, Koroški, na Dolenjskem, Goriškem in Notranjskem. Povsod, kjer je bil, si je pridobil veliko število prijateljev. Svoje otroke je vzgojil v zavedne in na-predne Jugoslove. Ob prilikih njegovega jubileja se tudi mi pridružujemo številnim prijateljem in mu kličemo: Še na mnoga leta!

Davica v krškem in brežiškem srezu. V zadnjem času se je v območju občine Krškega močno razplašila davica, predvsem v območju občine Raka in Podsreda, kjer je zahtevala že tri mlada življenja. Krivda leži v tem, da starši čakajo do zadnjega trenutka in šele potem poklicajo zdravnika, ki je na navadi že prepoznamo starše, naj takoj otroke odprije v bolnico, čim opazijo znake te nevarne bolezni.

Prvi sneg. V petek zjutraj smo se začudili, da smo vse videli, da so Gorjanci pokriti s snežno odjezo in da ima celo Sremičelo kapo. Po pripovedovanju ljudi ga je zapadlo na Gorjancev precej, docim je na Sremiču že čez dan skopnel. Baje je padal tud: prejšnji večer v samem Krškem med dežjem sneg. Upajmo, da to še ne pomeni zime, saj imajo ljudje še veliko dela na polju.

Junak noža. Ko se je vračal 20letni Jože Solce zvečer domov iz Podlipje, je bil na poti napaden in je dobil težko rano z

nožem v hrbot. Solce trdi, da ga je ranil Anton Žabkar iz Krškega. Ranjenca so prepeljali v krško bolnico. Njegovo stanje je precej resno, ker je izgubil precej krvi. Semkaj so prepeljali tudi brezposelnega rudarja iz Horjul France Široka, ki ga je napadla večja družba, ko je šel po poti od Rogatec Slatine. En napadalec, Andrej Kužar, ga je na vso moč udaril s polenom po ramo. Udarec je bil namenjen glavi, a se je Širok še pravčasno umaknil. Tudi njegovo stanje je precej težko.

Radioprogram

Torek, 31. oktobra

7.00: Jutranji pozdrav (plošča) 7.15: Nasovedi, poročila. — 7.30: Pisani venski veselih zvokov (plošča). — 11.00: Solska ura: Proslava Jadranskega dne: petje, deklamacije, razgovor (vodi g. Viktor Pirnat). — 12.00: Sprehd po Balkanu (plošča). — 12.30: Poročila, objave. — 13.00: Napovedi. 13.02: Opoldanski koncert radijskega orkestra. — 14.00: Poročila. — 18.00: Drobni za drobni (plošča). — 18.40: Ideja stvarstva (g. Franc Terseglav). — 19.00: Napovedi, poročila. — 19.20: Nas. ura: Naloge našega šumarstva (inž. Dimitrije Afanasjev) Bgd. — 19.40: Objave. — 19.50: Deset minut zabave. — 20.00: Koncert balalačke (plošča). — 20.30: Koncert pevskega zborja »Grafike«. — 21.15: O sonatah: predavanje (g. Štefko Koporc) in klavir (gđe. Herta Seifert). — 22.00: Napovedi, poročila. — 22.15: Veseli zvoki (Radijski orkester). Konec ob 23. uri.

PROFESORJI MED SEBOJ
— Klanjam se gospod kolega, že dolgo se nisva videla. Pardon, da ne pozabim vprašati, ali ste bili to VI ali vaš brat, ki je pred tremi meseci umrl?

— To sem moral biti jaz, gospod kolega, ker vem čisto dobro, da je moj brat še živ.

